

العُلَمَاءُ

七

١٣

١٦

四

۱۰

卷之三

三

三

三

رسول امیر شکایت مکذب از امور خود که امیر شکایت نمی‌برد اینست که این کوزا ز ابور بیان داد و تکله که کو دایز
المومنین داد بدغایوس دکار الامد الرجله تهدید برقا لا عظم ذلك این عجز هر چو اک مرطیع از این اجر عظیم و مرافقه با اندیار شهد
و لعله الفضل من این عجز فضل از جای خلائق کفر با الله و پیشنهاد یهود خلای علیهم ادانه بحرای که کی طاعه از ناید با عام است جمع اینها
و عده اشاره بکیه صالحیه و ماقدر این چنان غیروارد و بعد از این که اخوال اهل بیان امرینها مذاکره از این به مجامعت کار زان و میفراید که یا آنها الیز
آننو ای کسانی که اینها از این دید خلیفه و احیل دیگر کیم از اکیر میسلیخ خود را فابن خطر و متصو شوند فاعل فرقه و
پس بیرون در عین جهت ایشان ثبات عده ای این که بجهات اعیانه فرقه باشد مرتفعه محضی ای فرع عذای بن و انصقو اجیعیا یا بیرون رزید و حلق
که محض ناشیه بخیان بخوبی متوجه گشته اند مومن از این که قائم باشد و افتراق از جماعت و آن مینکم می سبک که بسی این شایعه همانها نهاد
الله و ایمان منکر که بدین شیخ خوارث شهیده ای اینه لیسته این صریح کیم که کاملی که کنده درین و فقر بزرگی اعدای من و ناخیر که در
جهاد و این خلیفه و ای اینه ای ایند که در در خلیفه کو دند و بیرون رفتن بعدها فان اصائبکم این کو رسیده ای ای میشانه مصیبه
لطفیون مثل مضره فال کو میان اتفاق مخلع این جهاد که قدر افعی الله علی بدن توک اقام فرمود خلیفه این اذ لظر کی جهیز نیو معهم
پس مؤمنا شهید ای اما خوشکار دفعه که بحمد ما بیان فضیه و بدل اشوم و لئن اصلنا بکم و اکرسته شافضل امیر اقیم میکونه و از وقایع
اندلی چو پیغمه و فصر و فیضه لیقول این صریح بودیان مختلف از جهات کان لطفکن جهانکه کو زابود بینیکم و بینیه میشاده ای از موده
دوستی و خودزاده و دینه و بخیو کو فیکه کو بیان امکن شما زاندیل از غایب سعدی اشاده و فایض خیر بر قوی غیره ای از این خود کو مید که
یا ایستی که کمن کنست معمه ایم بیون راین خرا ماملا ایشان فاقهون بیز فریادی افهی فور اعظاما بیز دیگر موزل یعنی این غیره و او سبک کو
حلسل غنیمت که من ایشان ایشان اینچو مسلمه ایکی که کمن ای ایشان
مغلوق شد شام منقرق ای ایشان
برجهاد و فتو و فلیقها ایل بیز ایکه ایشان کنند و نیزه ایشان
تریخه ایل بند کلنه بیزار اکه در در فنا دار فیلا ای ایشان و فیلم ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
هر کار فارکند فی سبیل ای ایشان در راه خلائق متعمل کیم کشکو ز دک درجه شهادت باید او لیغایب یا غایب بیز بیشمن ای ایشان
منوک توئیه زین دنیا شکن بدهیم و نیز دلخواه آجیو اعیانه ای ایز بوزل که دفعه ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
سبیل فحبیه نیز بیکه و ما ایکم و چیزی میملا و هر بوده ای ایشان
بیشود فی سبیل ای ایشان در راه امدادی فرمان بیاری ای و ای
که در دست کنار ایز شکن ای ایشان بیز بیزه در مکاره که میگذران ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
دیگه ایشان ای ایشان
بودیم و هر راه خلائق ای ایشان
عی کمتد رهبا ای ایشان
اصل ای ایشان بیشتر بطلکه بیانیز بز که
من لذتک نصیر ای ایشان خو و لیو و بکر ای ایشان بیاری ای ایشان بیز بیک خود مدد کار فی که دشمنان از مادعیه دعا ای ایشان ای ایشان
که دانید بعضی خروج از مکاره واقع شد و برقا ذاکه ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
خوازی غوره همان ای ایشان
منیمه ای ایشان
جذوری سوک یقانیل ای ایشان
که کافرش اند اذیت بز ای ایشان
بردازی و که می خبر شیش ای ایشان بیو بیالی
و فرماین بردازی ای ایشان
نوق هر کمید ای ایشان
او رده ای ای که عبد الله بن عوف رهبر و معلم ای ایشان دکنی که ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
از کفار و یا ایشانه کایت بز ای ایشان
از مامور فشله ای ایشان
او زدی کار زار منکر دلچیون داشت که بفرای همان مامور شده ای ایشان ای ایشان ای ایشان ای ایشان
ظرفی که دارند که ای ایشان ای ایشان

٢٦

یا حکم بفضل اللہ ارکنہ با ازدہ جنگ تکریم اندھی نو غلاد و بحمد و عناد و انکار وجود علم صفت سلام کلیج تجدید برنا فی مروہ سپلہ
را ہم بحق طریق مذکور قدر دستیے ذا دن این کشکان از دین میتا و کنڈلو تکفیر و نکار کافر شوید شما کجا لگزو ام جننا کند کافرشہ
اندھے کنوں سو آئے نا باشید اسی میکن کو دنصلالذفل ای خذ و امنہ تم پر فرمکیہ مہلہ ایشان او لیا و دن خاعق لھیا جزو اما
تو کہ ایمان اوندہ مهاجرت کندا زملہ کفر بدلہ اسلام فی سیل اللہ و رواہ رجھاندی تیعنی هنرا ایشان شکا بشد از عرض اذاغز
بیویہ و محض ادھر فشر باشد فیان تو لو این کو عرض کندا زمان و بجز تخدن و هم پر کیندا زمان او اسیکہ و افکارو هم و بکشید
ایشان ایش و جد تھو فہم مٹا کہ زیابد ایشان افرا در ذیحیہ چرام مسح بخاکهار ولا لخند و امنہ تم و فرمکیہ ایشان قلیادو س
دانی و لادھیر اوند باری مذکانی بلکہ عکیندا بآزاد غسل دنیل ای الدین بصلوں مکان اکر پیو و بناہ بوندیں قوم نہ
کو و کم مفاعع شد بیکم و بدنہ ام میثاق میاثا و ایشان میا و انبیلہ میخڑھ بعند باقی کر بعینہ ما ایشان مضر فرمودہ بود کہ
مرکم بیوہ ایشان دلیلہ راما نا اختریت باشد و جا و کم حضرت یامکارا نا کہ املا بنا صد و زہر در طالقہ شک بو دستہ ما فی
ایشان ان یقانلو کم از اندک کا ذرا کنڈ بآشانیعو کر اہم و اشتدا اندک و مفاندہ کنڈ بآشان از یقانلو اوقہ نہ بآکار ارکنڈ بآقہم
خواز کفار و ایشان بیویہ
خداوی کھد و مغلہ و نقاوی کی ذی سلطانہ علیکم ملینہ ملسا مغوا ایشان بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ
مارہ بیشان ایشان کو دنک دستیے نداشک ایشان بیشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
پیکار داشکندا شاوا افوا ایشکم ایشان
خداوی نداذ لکم میشان اعلیہم سیل ایشان ذام و فضل ایشان و غاون ایشان ایشان بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ
انقان بیویہ
بید بیشلا الہم اسلام کو دنک دستیے نداشک ایشان
شوند از قوم خوکل ایشان
شک کفر کنڈ فصال بامیلان ایشان فیان لکم تیغیل ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
مطیل ایشان نکنڈ و عیکفو ایشان
و بکشید ایشان
چوتی بیشان و دفتری بیشان و بیشان ایشان
و فرمودہ کہ اینی دو بارہ عینیتہ من حسین نا لشک بجهہ و موقع خط در بلاد ایشان بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ
نایشان ایشان تقریبی بخال و و قوم و بوساندہ و میانقیو اوزنہ ند کعیا شیش بیکبل ایشان میلاش بیویہ بیویہ بیویہ
بکری خوش بیکمینہ بیویہ
خوزنہ ایشان
و سانیت زنک دو بیکنڈ سوکھت کھٹکی
لائیں دیکھت بیکران میارا ایشان
از ارد فیسبیل و سوکنخیز ندا کر و کنکن بیویہ
در دو فیسبیل میانی خاصہ غلاد و میلہ بیشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
مسلاخی ایشان
فیل شتم بخطاط افری و اوضع شد منظر جو ای نم ناجھ کم و قیاد و ای نم نا لشک و ما کان بیویہ بیویہ بیویہ
میومنا اندک میومنا ایکنڈ ناخن ایکنڈ ناخن ایکنڈ ناخن ایکنڈ ناخن ایکنڈ ناخن ایکنڈ ناخن ایکنڈ
بیویہ
ثنا لیتی اھملہ بیویہ
فیان کان میں قوم عذر لکم بیکو نا لشک میویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ
بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ بیویہ
از فوجی کھنکم و ملہ ام میثاق میشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
فیلیہ میشان ایشان
نیا مید میل و قدر میل ایشان
فیانل بیش بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ بیکھارہ

三

١٣

١٣

۳

١

三

بلکه طبعاً اللهم علیهم أمه محن لآن تقاده شغلوا به هناء إثیان مکفرهم بمحنة کفر عذاب حود ایشان عمد توپقاً زایشان بازکرند فلا
یوفضوا لآن لآن فلذ ایشان کارند که جو بعدهم شلام راصحاً او و بکفرهم و ببیت کفر عذاب ایشان مینمی عجلاد مومنون نید ایشان
محنة و قوی طبع علیهم عزم و دیکر کشدار ایشان زیرم پختا فاعلیهم ایشان و افترم بروند که ایشان بست تا بود بتوپقاً بکفرهم و دیکر کشدار
ایشان که ایفاقت ایشان المیس عیینی میرم بلذنیک ما کنیم منعهذا که بعینی فرمیت رسول الله که فرسناد مخدالشان وصف هنچ
مند است عینی هر قول بکفر مینمیاند و دو که قول ایشان باشند و طبق ایشان باشند فتم ایشان او و مکشدا و ایشان ماصکوه و دیکر ایشان
او و لذن شبیه ایشان و فنی ک شبیه بعینی بعینی ایشان ایشان باشند و دیکر ایشان که داسیم بکفر مینمی عجلاد مومنون
او را بکشند ایشان ایشان که بکشند
که طبیعت ایشان ایشان او و دیکر ایشان
اکن و دیکر ایشان او و دیکر ایشان
بکشند او و مجنده فرایدی که که من عینی هم بول که کشند او و دیکر ایشان او و دیکر ایشان او و دیکر ایشان که در این خانه عینی هم بکشند
اکن من عقوبی هم بکشند او و دیکر ایشان
چو بیو کو دایشان فروکشند خوبی عینی بکه هم ایشان ایشان او و دیکر ایشان او و دیکر ایشان او و دیکر ایشان او و دیکر ایشان
شما کدم ایشان ایشان او و دیکر ایشان
ندای توکم بکشند که بکشند ایشان ایشان او و دیکر ایشان
اکن ایشان او و دیکر ایشان
عیسوی شیر طلب ایشان او و دیکر ایشان
برد پری ایشان او و دیکر ایشان
بی خرد ایشان او و دیکر ایشان
حال و حیج بوما همین
میکنند بکشند
الله ایشان او و دیکر ایشان
از بیو عینی کشند بکشند
مکانه کشند بکشند
بی خرد ایشان او و دیکر ایشان
صیحه منوره ایشان او و دیکر ایشان
نهایی منفره ایشان او و دیکر ایشان
انکه بیو شود و اعمل ایشان او و دیکر ایشان
با ذیعینی کشند بکشند
که بکشند
مریل ایشان او و دیکر ایشان
باشد همچنان که ایشان فرعون و حمله عزیز ایشان کایف بقیوت و دو مشاهد عذاب که دیکر ایشان کلیف هنفع است فظعلم
میان ایشان او و دیکر ایشان
که حلال شد بکشند
بی بیکری دیکر ایشان او و دیکر ایشان
تغیری دن بعد ایشان او و دیکر ایشان
و مال ایشان او و دیکر ایشان
با خل جو رو شود و غصه ایشان او و دیکر ایشان
عدیج و دل ایشان او و دیکر ایشان
و ببر علام ایشان او و دیکر ایشان
با ایشان او و دیکر ایشان
از بیو غام کشند بکشند
بنادیق المؤمنون ایشان او و دیکر ایشان

三

三

३८

三

三

٣٦

三

九

三

۱۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

三

三

三

三

۱۰۷

卷四

三